

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 261. Voor de merken Regent en National maakte Billy Eckstine met zijn orkest in de jaren 1945 t/m '47 vrij veel platen, het merendeel van de opnamen draaide om ballads en een enkele blues met zang van de leider. Muzikaal en historisch was het orkest 't belangrijkste, daarom heb ik me in deze laatste Eckstine-aflevering beperkt tot een selectie van 8 stukken. Weliswaar wordt ook hierin veel gezongen, maar het accent ligt op de instrumentale kant en jazz. In september/oktober 1945 zag de band er zo uit. Fats Navarro, Shorty McConnell, Raymond Orr en Boonie Hazel-trompetten. Jerry Valentine, Howard Scott, Walter Knox en Chips Outcalt-trombones. Budd Johnson en John Cobbs-alten, Gene Ammons en Art Sammons-tenoren, Teddy Cyron-baritonsaxofoon. Richard Ellington-piano (geen familie van), Connie Wainwright-gitaar, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. Dit is Leonard Feathers "Long, long journey".

plaat 1 Billy Eckstine a/h Orchestra: Long, long journey (L.Feather)
2/2 - 3:06 - Savoy SJL 2214

"Long, long journey" met Eckstine eerst op ventiel-trombone en daarna als vocalist met achter zich trombonist Outcalt. Dan Gene Ammons op tenorsaxofoon en Fats Navarro-trompet. Billy Eckstine and his Orchestra voor Regent in New York City, september/oktober 1945. Februari/maart 1946 is Walter Knox bij de trombones weg en niet vervangen. De saxofoongroep ziet er zo uit: Junior Williams en Norris Turney-alten, Turney zou in 1969 bij Duke Ellington gaan spelen. Gene Ammons en Josh Jackson-tenoren, Leo Parker-bariton. De ritmesectie: Jimmy Golden-piano, Connie Wainwright-gitaar, Bill McMahon-bas, Art Blakey-drums. Vier stukken in deze bezetting, eerste "The jitney man".

zelfde Billy Eckstine a/h Orchestra: The jitney man (?)
2/5 - 2:46 - idem

"The jitney man" met Eckstine, tenorsaxofonist Gene Ammons en trompettist Fats Navarro. Jerry Valentine maakte een nieuw arrangement voor zijn "Second balcony jump".

zelfde Billy Eckstine a/h Orchestra: Second balcony jump (Eckstine, Valentine)
2/7 - 2:51 - idem

"Second balcony jump" met Shorty McConnell-trompet, Billy Eckstine ventiel-trombone en Gene Ammons-tenorsaxofoon. Een blues van Billy Eckstine, waarschijnlijk gearrangeerd door Jerry Valentine. "Tell me pretty baby".

zelfde Billy Eckstine a/h Orchestra: Tell me pretty baby (Eckstine)
2/8 - 2:55 - idem

"Tell me pretty baby" - Billy Eckstine zong en achter hem hoorde u Gene Ammons op tenorsaxofoon, Fats Navarro was de trompetsolist. En nog steeds uit diezelfde session een nieuw Tadd Dameron arrangement waarin een figuur die hij later in "The squirrel" gebruikte. "Cool breeze".

plaat 2 Billy Eckstine a/h Orchestra: Cool Breeze (Eckstine, Gillespie, Dameron)
3/3 - 2:50 - idem

Billy Eckstine and his Orchestra in februari/maart 1946 voor National in New York City met Tadd Dameron's "Cool breeze" waarin Eckstine op ventiel-trombone, Gene Ammons-tenorsaxofoon en Jimmy Golden-piano. We gaan naar 5 oktober 1946 toen de band voor National opnam in Los Angeles. De trompetsectie is totaal veranderd: Leonard Hawkins, King Kolax, Hobart Dotson en Miles Davis. De drie trombones zijn Jerry Valentine, Chips Outcalt en Walter Knox. De saxofoongroep: Sonny Stitt en John Cobbs-alten, Gene Ammons en Art Sammons-tenoren, Cecil Payne-bariton. De ritme- sectie: Linton Garner-piano, Connie Wainwright-gitaar, Tommy Potter terug op bas, en als steeds Art Blakey-drums. U hoort twee stukken, als eerste de alternatieve take van "Oop-bop-sh-bam".

zelfde Billy Eckstine a/h Orchestra: Oop-bop-sh-bam (Gillespie, Fuller)
3/6 - 2:57 - idem

"Oop-bop-she-bam", alternatieve take, met Eckstine eerst zingend, daarna op ventiel-trombone. Gene Ammons was als gebruikelijk de solist op tenorsaxofoon. Uit dezelfde session de blues die Eckstine faam bracht toen hij bij Earl Hines zong: "Jelly, jelly".

zelfde Billy Eckstine a/h Orchestra: Jelly, jelly (Hines, Eckstine)
3/8 - 3:15 - idem

"Jelly, jelly", voor National in Los Angeles, 5 oktober 1946. Billy Eckstine and his Orchestra, de leider als zanger en daarbij tenorsaxofonist Gene Ammons achter zich in het laatste deel, daarna speelde ^{Eckstine} ~~hij~~ Ventiel-trombone. Januari 1947 zag Mr. B meer in een kleine groep -misschien ook omdat er zoveel verloop was in het grote orkest- maar ~~die~~ is nooit een succes geworden. In '48 begon hij als 'single' te werken, zich geheel beperkend tot de populaire ballad - pas na 1958 zou hij af en toe nog eens ~~aan~~ aan jazz doen. Eckstine maakte in '47 ~~aan~~ wat opnamen met de kleine groep, discografen hebben zelfs de bezettingen nooit kunnen achterhalen. Deze is voor ^{dat} Regent in LA, ergens uit het midden van jaar - titel: "Blues".

plaat 3 Billy Eckstine a/h Orchestra: Blues (Eckstine, Valentine)
A/4 - 3:01 - Regent MG 6053

"Blues" - Billy Eckstine met zijn kleine formatie, ergens in 1947, einde van een hoofdstuk in jazz. Volgende keer de eerste aflevering met DE coming band van toen, ~~het orkest~~ van Woody Herman. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 261; MdR.

0 0 0 0 0

NA 131113
29:56
opr. 13.12.84